

Н. С. Рубльова

Неве Пій-Ежен

НЕВЕ Пій-Ежен (23. 02. 1877, м. Ж'єн, Франція - 17. 10. 1946, Париж, перепохов. у рідному місті) - церковний діяч РКЦ. 1895 вступив до чернечого ордену асумпціоністів. Закін. духовну семінарію в м. Орлеан (Франція). 1897 прийняв чернецтво, 1905 висвяч. на священника. Від 1906 - душпастир притулку для дівчаток у С.-Петербурзі. Від 1907 - настоятель франц. парафії у м. Дмитріївськ (нині Макіївка), під час 1-ї світової війни - також у м. Єнакієве (нині обидва - Донец. обл.). 1923 подав до наркома закордон. справ УСРР Х. Раковського меморандум із пропозицією укласти дипломат. відносини між СРСР і Апостол. столицею. 21 квітня 1926 в Москві єпископом М. де Ербіньї таємно висвяч. на єпископа Цитруського, призначений Апостол. адміністратором Москви та отримав повноваження керівника катол. Церкви на тер. СРСР. Постійно перебував під наглядом органів держ. безпеки. Через загрозу депортації з СРСР 1932 оселився в посольстві Франції в Москві, де отримав офіц. посаду бібліотекаря. Через дипломатичні канали підтримував зв'язки з Ватиканом. 1934 відвідав Францію та Італію, мав 2 аудієнції в папи Пія XI. 1936 виїхав до Франції на лікування, але через відмову рад. сторони у видачі в'їзної візи повернутися до Москви не зміг.

Бібліографічний опис:

Неве Пій-Ежен / Н. С. Рубльова // Енциклопедія Сучасної України
[Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г.
Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних
досліджень НАН України, 2021. – Режим доступу:

<https://esu.com.ua/article-72708>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним
законодавством України

([докладніше](#)).